

Διατακτικό

Η οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/162/ΕΕ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2009, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει νομοθεσία κράτους μέλους που εμποδίζει υποκείμενο στον φόρο, εγκατεστημένο στο έδαφος του συγκεκριμένου κράτους μέλους, να εκπίπτει τον φόρο προστιθέμενης αξίας επί των εισροών στο εν λόγω κράτος μέλος για υπηρεσίες παρεχόμενες από υποκείμενους στον φόρο εγκατεστημένους σε άλλα κράτη μέλη, τις οποίες χρησιμοποιεί για την παροχή υπηρεσιών σε άλλα κράτη μέλη από το κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος αυτός ο υποκείμενος στον φόρο, για τον λόγο ότι αυτός διαθέτει αριθμό μητρώου φόρου προστιθέμενης αξίας βάσει της μίας ή της άλλης περιπτώσεως του άρθρου 214, παράγραφος 1, στοιχεία δ' και ε', της οδηγίας 2006/112, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/162. Αντιθέτως, το άρθρο 168, στοιχείο α', και το άρθρο 169, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/162, έχουν την έννοια ότι επιτρέπουν νομοθεσία κράτους μέλους που εμποδίζει υποκείμενο στον φόρο, εγκατεστημένο στο έδαφος του συγκεκριμένου κράτους μέλους και απαλλασσόμενο του φόρου προστιθέμενης αξίας στη χώρα αυτή, να ασκεί το δικαίωμα προς έκπτωση του φόρου προστιθέμενης αξίας επί των εισροών ο οποίος καταβάλλεται σε αυτό το κράτος μέλος για υπηρεσίες παρεχόμενες από υποκείμενους στον φόρο εγκατεστημένους σε άλλα κράτη μέλη, τις οποίες χρησιμοποιεί για την παροχή υπηρεσιών σε άλλα κράτη μέλη από το κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος αυτός ο υποκείμενος στον φόρο.

(¹) ΕΕ C 441 της 28.11.2016

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González κατά Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Υπόθεση C-547/16) (¹)

[Ανταγωνισμός — Άρθρο 101 ΣΛΕΕ — Συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων — Εμπορικές σχέσεις μεταξύ πρατηριούχων και επιχειρήσεων πετρελαίων — Μακροπρόθεσμη συμφωνία αποκλειστικής προμήθειας καυσίμων — Απόφαση με την οποία η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κηρύσσει υποχρεωτικές τις δεσμεύσεις που αναλαμβάνει μια επιχείρηση — Έκταση της υποχρέωσης των εθνικών δικαστηρίων να εφαρμόσουν απόφαση περί αναλήψεως δεσμεύσεων που έχει εκδώσει η Επιτροπή — Άρθρο 9, παράγραφος 1, και άρθρο 16, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003]

(2018/C 022/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González

κατά

Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Διατακτικό

Το άρθρο 16, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101] και [102 ΣΛΕΕ], έχει την έννοια ότι η απόφαση περί αναλήψεως δεσμεύσεων που εκδίδει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, σχετικά με συγκεκριμένες συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων δεν κωλύει τα εθνικά δικαστήρια να εξετάζουν αν οι εν λόγω συμφωνίες συνάδουν προς τους κανόνες του ανταγωνισμού και να διαπιστώνουν, ενδεχομένως, την ακυρότητά τους κατ' εφαρμογήν του άρθρου 101, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

(¹) ΕΕ C 22 της 23.1.2017.